

теоретическо обучение и практически военни упражнения. Цялата бжлгарска колония в Бялград често посещавала легионерите и се наслаждавала от военните упражнения. Праздничен ден легионерите добивали отпуск да се разходят из града. Те посещавали Любена Каравелова и другите бжлгари, с които говорели за освобождението на Бжлгария и водели препирни за управлението: монархическо ли да бжде, или републиканско. Ангел Кжнчев се изсочвал като начетен младеж и спорел с Каравелова по политически вжпроси. Васил Иванов сжс своя природен ум проумял, че републиканското управление е по-народно, та се привжрзал всецяло кжм тази идея, която не напуснал дори до бесилката. В тия разговори зреяла мисжлта за обща организация на бжлгарските бунтовници по образа на италиянските.

Васил Иванов — става Васил Левски. — Един праздничен ден бжлгарската колония се сжбрали на веселба. След обеда около града обикновено се започвали игрите: стреляне в цел, борба, хвжрляне камжне, тичане, катерене по джрвета, прескачане плетища и огради и т. н. В тия игри нашия карловец показал своето ненадминато изкуство. С подвижността на своите мисци, с бжрзината на своите нозе, с ловковста на своите ржце Васил излязал пржв между другарите си. Тука в разговорите Васил разказал за скоковете на Караджата. И при един удивително висок и широк скок Васил преприпнал широкия окоп на старото турско укрепление. Тогава Любен Каравелов вжзхитено извикал: